

בש"פ 3828/19 - פואד באבייב נגד מועצה אזורית תמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 3828/19

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקש: פואד באבייב

נגד

המשיבה: מועצה אזורית תמר

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוקבתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בח"נ 2914-01-19 מבית משפט השלום באר שבע לבית משפט השלום במרכז הארץ. עניינו של התיק הנ"ל הוא כתב אישום שהוגש נגד המבקש ביום 1.1.2019, אשר מייחס לו עבירת חניה.

2. המבקש טוען כי יהיה לו קשה להגיע לבית משפט השלום באר שבע בשל המצב הביטחוני באזור הדרום והמרחק הרב יחסית אשר מפריד את מקום מגוריו מבית משפט זה, וכן מחמת הוצאות נסיעה.

3. ביקשתי את תגובת המשיבה לבקשה, ובתגובתה מיום 27.6.2019 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה. לטענתה, עולה מהבקשה הנדונה כי המבקש כופר במיוחס לו בכתב האישום; ומשכך, צפויים להעיד במשפטו עדים המתגוררים באזור באר שבע. עוד נטען, כי העבירה בוצעה בתחום שיפוטו של בית משפט השלום באר שבע וכי העברת הדיון בתובענה תהא כרוכה בפגיעה בזכויותיה של המשיבה. נימוקים דומים, העלתה גם המדינה במסגרת

עמוד 1

תגובתה לבקשה מיום 30.6.2019, בה הודיעה כי אף היא מתנגדת להעברת מקום הדיון בתיק הנ"ל.

4. סעיף 6(א) לחוקסדרהדיןהפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם - שהוא, במקרה דנן, בית משפט השלום באר שבע. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"דנט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוקבתי המשפט מסמיכו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עירית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדיון והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); ובש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

5. המבקש דנלאהריםנטלזה. מבלי להקל ראש בחששו של המבקש מפני המצב הביטחוני, אינבקשיים שעליהם הוא מצביע כדי להטות באופן מכריע את מאזן הנוחות לטובת בירור התובענה באחד מבתי משפט השלום במחוז מרכז. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; ובש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)).

6. המקרה דכאן איננו נמנה עם מקרים כאלה, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' בסיון התשע"ט (3.7.2019).

ש ו פ ט